

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildes
komitejas orgāns

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRIS REIZES NEDELĀ
Redakcija: Kuldīga, Ventspils ielā 34 10
Tālrunis 36 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 136 (1872)

Piektdien, 1956. g. 16. novembrī

12. gads

Komunistu kritika un ierosinājumi jāņem vērā

Pašreiz rajonā lielākā daļā partijas pirmorganizāciju jau notikušas pārskatu un vēlēšanu sapulces. Tas ir svarīgs notikums pirmorganizāciju dzīvē un ledarbigis līdzeklis partijas darba turpmākai uzlabošanai. Šajās sapulcēs, analizējot veikto darbu, komunisti izvērsi asu, principiālu kritiku, iesaka praktiskus pasākumus, kas sekmētu PSKP XX kongresa lēmumu realizēšanu dzīvē. Šogad vērojamas komunistu augstas prasības un nesamierinātība ar trūkumiem.

Labi sagatavota, dzīvi pārskata un vēlēšanu sapulce notika Kuldīgas MRS (sekretārs b. Šulmēters). Pārskata pirmorganizācijas sekretārs atzīmēja, ka komunisti cīnījies par jaunas tehnikas ieviešanu, darba ražīguma kāpināšanu. Komunisti debatēs atklāja pīlāstos trūkumus. Pamatoti viņi iebilda, ka ļoti reti viesi bija propagandas un agitācijas daļas darbinieki.

Organizēti pārskata sapulce notika partijas pirmorganizācijā Lisenko vārdā nosauktajā kolchozā. Pārskata perioda organizācija augusi. Bet komunisti kritizēja pirmorganizācijas sekretāru b. Zalcmanu par to, ka viņa nepietiekami izmanto dotās tiesības valdes darbības kontrolēšanā. Debatēs runāji atzīmēja, ka, lūk, tas ir viens no iemesliem, kāpēc rudens darbu kolchozā atzkavējusies. Jāatzīmē, ka līdzīgu trūkumu pīlāduši vairāki pirmorganizāciju sekretāri un saņēmuši pelnītu kritiku.

Komunisti Lēnina vārdā nosauktajā kolchozā, apspriežot pārskatu, ka galveno trūkumu partijas darbā atzīmēja nepietiekamo kontroli un organizatorisko darbu lēmumu izpildes nodrošināšanu. Arī šis trūkums pīlāsts vairākās partijas pirmorganizācijās.

Daudzās pārskata un vēlēšanu sapulcēs komunisti kritizēja komjaunatnes rajona komitejas darbiniekus par nepietiekamo komjaunatnes pirmorganizāciju vadību. Rezultātā vairākas komjaunatnes organizācijas, kā kolchozos „Aktīvisi”, Kārļa Marksa vārdā nosauktajā nogrimušas pilnīgā bezdarbībā.

Partijas organizācijā Mičurina vārdā nosauktajā kolchozā pirmorganizācijas sekretārs b. Jansons pamatoti kritiku saņēma par to, ka maz veikts darbs ar aktīvu un tāpēc nav rindu auguma. Un arī šī nav vienīgā sapulce, kur komunisti atzīmēja nepietiekamo darbu ar masām.

Piemērs, kā nevajag gatavot pārskata ziņojumu un kādu bezdarbību partijas darbā nedrīkst pīlāst, bija partijas pirmorganizācijas sapulce rajona rūpniecības kombinātā. Sekretārei b. Isajevai pārskata ziņojumā nebija nekā prātīga ko teikt, un tas arī saprotams—viņa taču pirmorganizācijas darbu nevadīja un organizācija stāvēja nomājus visa kolektīva darbam. Biedres Isajevas darbu komunisti atzinā par neapmierinošu un ievēlēja citu pirmorganizācijas sekretāru.

Šīs dienas notiks pēdējās pārskata un vēlēšanu sapulces partijas pirmorganizācijās. Pamatota kritika, komunistu ierosinājumi un priekšlikumi partijas darba uzlabošanai, kas ierakstīti lēmumos, jārealizē. Tāds ir visu partijas pirmorganizāciju sekretāru, visu komunistu uzdevums. Partijas rajona organizācija gatavoja pārskata un vēlēšanu sapulcei. Sagaidīt šo dienu ar redzamu pacelumu partijas darbā—katra komunistu goda pienākums.

Bagāta ābolu raža

Ar katru gadu lielākus ienākumus Raiņa vārdā nosauktajam lauksaimniecības artēlim dod augļu dārzi. Šogad, pārdodot ābolus, jau ieņēmti 40 tūkstoš rubļu, bet vēl kolchoznieki cer ieņemt vismaz 30 tūkstoš rubļu.

Šogad pirmo gadu ražu deva jaunais 5 hektaru lielais augļu dārzs. Par jaunajam ābelītēm diendienā rūpējas dārzkopis Jāzeps Astiņš. Visas ābelītes viņš apsējis ar skujām, lai tās ziemā neapgrauztu zaķi.

I. Ozola

Rajona pilsētā un laukos

Palīdzēsim ēģiptiešu tautai

Šā gada 13. novembrī, beidzoties pirmajai maijai, finieru fabrikas „Vulkans” strādnieki, inženier-tehniskie darbinieki pulcējās mītiņā.

Klātesošos uzrunāja arodbiedrības vietējās komitejas priekšsēdētājs b. Skude, pastāstot par postu, kādu ēģiptiešu tautai atnesusi imperialistu karadarbība. Viņš aicināja

klātesošos solidarizēties ar ēģiptiešu tautu un sniegt tai materiālu atbalstu, strādājot sestdien pēc kārtējās sešu stundu darba dienas vēl divas stundas, un nodot šos līdzekļus palīdzības fondam Ēģiptei.

Pēc tam runāja fabrikas direktors b. Maurers. — Mēs katrs zīnām, kādu postu atnesa otrais pasaules

karš, kādas ciešanas tas sagādāja ikvienai ģimenei, — teica b. Maurers. — Tāpēc ar savu darbu stiprināsim miera lietu un atbalstīsim ēģiptiešu tautu tās taisnīgajā cīņā pret angļu, franču un Izraēlas agresīvajiem spēkiem.

Mītiņa dalībnieki vienprātīgi atbalstīja šo aicinājumu.

E. Hībners

Mieži un kvieši sēklai atbērti

Kolchoza „Grauds” kolchoznieki rūpējas par sēklas atbēšanu. Tādēļ pirmā nokulta sēklai audzētā labība. Uz šodien visu sēklai vajadzīgie kvieši un mieži iztīrīti, kaltēti, pārbaudīti un atbērti sēklai. Kvieši paredzēti 80 centneru vietā atbērti 110, vairāk par 112 centneriem atbērti mieži.

I. Salīņa

Paplašina augļu dārzus

Grūti salīdzināt lauksaimniecības artēļa „Jaunā gvarde” kolchozniekiem šā gada ienākumus no augļu dārzēm ar pagājušā gada. Līdz šim par pārdotajiem āboliem ieņemti ap 100 tūkstoš rubļu, bet, realizējot krājumā esošos ābolus, ienākumi pieaugs.

Šajā rudenī kolchoznieki iegādājušies arī 400 jaunu ābelīšu dēstu, kuras izstādīs pavasarī. Tās ābelītes 2 hektaru platībā, kurās iestādīja pagājušajā rudenī, dārznieks Jēkabs Liepa apsējis ar skujām. Šīs diennā tām dos mēslojumu.

I. Sila

Kuļ un atber sēklu

Sēklai jāatber labākie graudi — tādu uzdevumu izvirzījuši lauksaimniecības artēļa „Padomju Latvija” kolchoznieki. Uzsākot kuļšanu, vispirms izkūla labību no tiem laukiem, kuru raža vislabākā. Tūlīt pēc izkuļšanas graudus at-

tīrīja no piemaisījumiem un kaltēja. Pavisam sēklai atbērtas 29 tonnas kviešu un auzu, bet vēl jāatber 14 tonnas. Graudus klētniece Emma Zemberliņa sēklai uzglabā divās noliktavās — „Liepās” un „Vilgalē”.

I. Veļāns

Pie Kuldīgas MTS traktoru remontētājiem

Motoru remontētāji krietni nodusmojušies uz montāžas mezgla laudīm. Sak, piekūpin visu darbnīcu un trokšņo, it kā atrastos tīrma vidū. Parasti tas atgādās tanis reizēs, kad kāds traktorists gatavoja savu tērauda kumeļu, kā saka, no darbnīcas izvadīt dzīvē. Ar īstu lietpratēja ausi jāieklausās traktora „sirds” — motora darba gaitā, jānoregulē. Un tikai tad, kad viss ir vairākkārt pārbaudīts un nevainojami darbojas, motora remontētāji iegūst paskopu atzinības vārdu. Ar priecīgu skatu katru izremontēto mašīnu pavada darbnīcas vadītājs b. Umbrāsko. — Tas mums jau septītais, — viņš pamāj ar roku. — Pirmais darbnīcas telpu atstāja traktors KD-35, ko vada bb. Birze un Leimanis. Tam tūlīt sekoja Jēkabsons vadītais HTZ-7.

Darba rosme, ar kādu mehānizatori uzsākuši traktoru remontu, labi saprotama. Līdz jaunajam gadam taču jāizremontē 24 traktori, un tas nav mazais uzdevums. Turklāt gadās arī viena otra grūtība gan detaļu, gan arī materiālu sagādē. Darbnīcas telpas tāpat nav diez cik plašas. Lūk, montāžas telpā ievērojama daļu aizņem spēcīgais S-80. Tam līdzās rītnetraktors izskatās pavisam sīks.

— Tagad jau esam ieman-

tojuši zināmas ērtības, — paskaidro b. Umbrāsko. — Pašu spēkiem iekārtojām lauksaimniecības mašīnu remontdarbnīcu Veckuldīgā. Līdz šim smēdē ievēda pāris arklu un ... pat apgriezies vairs nevarēja.

Remontnieku kolektīvs diendienā rūpējas, lai darbs labāk veiktos. No motora remonta telpas uz aukstās piestrādes stendū pie griestiem piestiprināja sliedi. Tagad viens cilvēks 15 minūtēs bez pūlēm pārvieto un sagatavo motoru piestrādei. Turpretim agrāk — pārvietojot pa veltņiem — vajadzēja strādāt diviem vīriem vismaz stundu. Iepriekšējos gados centralajai apkurei un detaļu mazgāšanas ierīcei nepieciešamo ūdeni piegādāja katla kurinātājs vienkārši ar spaiņiem. Tagad desmitiem spaiņu ūdens piegādā sūkņi, ko darbina elektromotors. Darbnīcas inventāru papildinājusi simttonnīga prese, balansiera ierīce un precīziem sīkdarbiem nepieciešamā urbmašīna.

Traktoru remontētāju pulkā ir daudz čaklu, rūpīgu darba darītāju. Darbs organizēts pēc mezgla — brigāžu metodes. Nevainojami ejošo daļu un pakalējo tiltu remontēšanā piedalās traktoristi bb. Birze, Tītars un Tichonova. Par vairāk kā 120 procentiem savu

uzdevumu veic atslēdznieks Voldemars Gruntiņš. Viņš šajā darbnīcā strādā kopš Kuldīgas MTS pastāvēšanas pirmajām dienām. No šī čaklā darbarūka neatpaliek arī atslēdznieks Andžus Ola.

Daudz dažādu detaļu, skrūvju un uzgriežņu jāgatavo virpotājiem. Lai darbs sekmīgāk veiktos, virpotājs Opolts strādā reizē ar divām virpām: viena virpa uz lēnākiem apgriezieniem apstrādā lielākas detaļas, bet ar otru — izgatavo mazākas. Saprotams, galveno uzmanību prasa pēdējās.

Diendienā daudz darba ir metinātājam Mundiciemam. Kopīgi ar otru metinātāju Sproģi viņi reizē gatavo ūdens rezervuārus kolchozu fermām. Jau izgatavoti 6 rezervuāri vairāk kā 10 m³ tilpumā katrs. Vēl trīs paredzēti izgatavot. Savu dienas uzdevumu abi metinātāji veic par 150—180 procentiem. Centīgo darba darītāju pulkā nevar neminēt arī kalējus bb. Bucenieku un Jurgenovski. Reizē ar traktoru remontēšanu savu mašīnu sakārto arī ekskavatorists Mammis un palīgs Dabra. Uz aukstās piestrādes stenda atrodas vēl viens traktora motors, bet pēc nedaudz dienām no darbnīcas izbrauks atkal divi KD-35. MTS kolektīvs ir cieši apņēmis laikā veikt doto uzdevumu.

R. Lidumnieks

INTERVIJA

Lai celtnieki būtu apmierināti

Šā gada pavasarī daudzi kolchozu un organizāciju vadītāji, kā arī celtnieki zēlojās, ka rajona rūpniecības kombināta „Kaltīķu” ķieģeļnīca iepriekšējā sezonā ražojusi zemas kvalitātes, sala neizturīgus ķieģeļus. Sakarā ar to vairāki celtnieki skeptiski skatās uz tur ražotiem ķieģeļiem arī šogad. Šajās dienās mūsu līdzstrādnieks ieradās „Kaltīķu” ķieģeļnīcā un lūdza tās vadītāju b. A. Laumani pastāstīt, kas bija par cēloni slikstas kvalitātes produkcijas izlaidei pagājušajā gadā un kā kolektīvs strādājis šajā sezonā. Lūk, ko stāsta b. Laumanis.

— Es, kā saka, esmu dzimis uz māliem, ķieģeļu apdedzinātāja ģimenē, kādēļ arī pats sekoju tēva pēdās. Vēl pagājušajā gadā „Kaltīķu” ķieģeļnīcā strādāju par apdedzinātāju, bet šogad mani izvirzīja par ķieģeļnīcas vadītāju. Cik atceros, tad ne tikai pagājušajā gadā, bet arī iepriekšējos gados tika pielaistas rupjas kļūdas, sākot ar mālu mīcīšanu, ķieģeļu veidošanu un beidzot ar to apdedzināšanu. Piemēram, 1955. gada sezonā mums nebija smalko valču, bet plāns bija liels. Šturmēšanas rezultātā visi jēlķieģeļi tika pagatavoti no nepilnīgi sastrādātām masas. Otra kļūda bija tā, ka, sastādot javu, nevadījās pēc

mūsu karjeru mālu īpatnībām. Bieži gadījās tā, ka šķidrākai javai tika piejaukti kaļķi. Tie, protams, javu sabiezina, bet ķieģeļi ievērojami zaudēja saistīšanās spējas. Pēc apdedzināšanas ķieģeļi nespēja pat atdzist, kad steigza tos izkraut no krāsnīm.

Tā bija 1955. gadā. Bet kā strādājam šogad? Kā zināms, mūsu ķieģeļu ražošanas plāns nebija mazais — sezonā jānod 2 miljoni 100 tūkstoši ķieģeļu un 500 tūkstoši drenu cauruļu.

Atklāti runājot, jāsaka, ka, lai neatkārtotos iepriekšējā gada kļūdas un nerastos šturmēšana, pārkarājām visu darba organizāciju un ražošanu pašos pamatos.

Vasarā virsējais mālu slānis ir sakaltis, drupans un parastie valči to slikti samalcināja, tāpēc mālus papildus laidām caur smalkiem valčiem.

Lieli vēribu veltījām pareizai mālu javas sastādīšanai. Laboratorijas pārbaude rādīja, ka mūsu karjeru māls ap 42 procentus satur nesaistošu kūluputekļu. Bija jāmeklē papildus saistvielas. Kā saistvielas būvķieģeļiem javas sastāvā izmantojām 24 procentus asās smiltis, kas pie 1200 gradu temperatūras kūst un ir viena no labākajām saistvielām. Lai ķieģeļi iegūtu porainību, tad ap 5 procentus pievienojām

zāģu skaidas vai kūdras smalkumus.

Vēl papildus gribu atgādināt, ka šogad esam izmainījuši ķieģeļu apdedzināšanas grafiku. Ja pagājušajā gadā katrā krāsnī kameerā apdedzinājām 4 tūkstošus ķieģeļu, tad tagad tani pat platībā apdedzinām 5 tūkstošus ķieģeļu. To mēs izmantojam kvalitātes uzlabošanai, jo minētais papēmiens ļauj par vairākām dienām paildzināt ķieģeļu atdesēšanu — rūdīšanu.

Pateicoties jaunajam ķieģeļu javas sastāvam un pārkarājām apdedzināšanai, visas analīzes rāda, ka šogad ražotie ķieģeļi ir augstas kvalitātes, sala un ūdens izturīgi.

Vēl biedrs Laumanis pastāsta, ka ķieģeļnīcā šogad godam izpildījuši savas saistības. Saražots 2 miljoni 161 tūkstoši ķieģeļu. Ķieģeļu apdedzināšanu kolektīvs apņēmis izpildīt līdz šā gada 15. decembrim.

Neskatoties uz to, ka jēlķieģeļu pagatavošana pārtraukta un mālu rokmais ekskavators izņemots, „Kaltīķu” ļaudim darbu netrūkst. Vieni steidz piegādāt kuriņāmo, sakārto nojumes, bet galvenais mehaniķis Alfreds Ziemelis un ekskavatorists Pēteris Filonenko remontē mašīnas, lai nākošo sezonu varētu atsākt vēl labāk sagatavoti.

Vieni mācās, bet otri...

Dienu un nakti nenorimst darba troksnis finieru fabrikas „Vulkans” cechos. Trijās maiņās šeit strādā simtiem strādnieku un no tiem liela daļa jauniešu. Sākot ar 1. septembri, palielinājās to jauniešu skaits, kas strādā pirmajā un trešajā maiņā. Tas tāpēc, ka fabrikas administrācija labprāt atbalstīja jauno strādnieku vēlēšanos mācīties Strādnieku jaunatnes vidusskolā, iekārtojot tiem darbu tajās maiņās, kas neitruca apmeklēt skolu. Lūk, koku laukumā strādā komjaunietis Michails Fišers un jauniešs Boriss Ščerbakovs. Abi jaunie strādnieki mācās 7. klasē. — Disciplinēti un centīgi darbā, — par abiem jauniešiem atsaucas darba biedri un koku laukuma priekšnieks b. Dārziņš. Apņēmušies izglītību turpināt, jaunieši ir disciplinēti kā darbā, tā arī skolā.

Darbu ar mācībām labi savieno jaunais žavētavas strādnieks Pēteris Bligzns. Uz jautājumu, vai nav grūti strādāt un mācīties, viņš atbild: — Bez šaubām, nav viegli, bet vajag prast mācīties. Un Pēteris, kā redzams, to prot, jo pirmais ceturksnis skolā noslēgts sekmīgi. Protams, nav nieks daždien maiņas normu izpildīt par 200 procentiem un pēc tam vēl sagatavot stundas. Gadījās arī pa nesekmīgai atzīmei vienā otrā priekšmetā, bet centīgais jauniešs nenobijās, iemācījās un atzīmes izlāboja.

Strādnieku jaunatnes vidusskolā sekmīgākā skolnieka nosaukumu izpelnījies Laimonis Riekstiņš. Viņš ir elektromontieris fabrikā „Vulkans”. Laimonim Riekstiņam jau pāri 30 gadiem, bet viņš nesaka, ka būtu par vēlu mācīties. Izņemot katru brīvo brīdi mācībām, viņš pavasarī ar labām sekmēm pabeidza astoto klasi un tagad mācās deviņajā. Neattaisnotu iemeslu dēļ Riekstiņš vēl nav nokāvējis nevienu stundu.

Drošas iespējas sekmīgi papildināt vispārējo izglītību daudziem fabriku jauniešiem pavēra partijas un valdības lēmums par 6 stundu darba dienu jaunajiem strādniekiem, kas nav sasnieguši 18 gadu

vecumu. Šo partijas un valdības gādību izmanto plaša patēriņa cecha jaunais strādnieks Leons Graubis, brīvo laiku ziedojot mācībām, lai pabeigtu 7. klasi. Bet to nevar sacīt par daudziem citiem fabriku jauniešiem.

...Lūk, kopā ar fabriku komjaunatnes pirmorganizācijas sekretaru b. Burmeisteru esam mehaniskajā darbnīcā. Šeit strādā vairāki jaunieši. Starp viņiem Jānis Pucirius un Alberts Kemeris. Abi jaunieši šogad iesākuši apmeklēt Strādnieku jaunatnes vidusskolu, bet tagad vairs nemācās. Uz jautājumu, kāpēc pārtraucis mācības, Alberts Kemeris neko noteiktu atbildēt nevar. Cechā viņam jāstrādā tikai 6 stundas, tāpat laika pilnīgi pietiek. Arī citu attaisnojošu iemeslu nav. Uz jautājumu, kā pavada brīvās pēcpusdienas un vakarus, jauniešs var vienīgi atbildēt: — Nu tā kaut kā. Nereti Albertu Kemeru kopā ar vairākiem citiem viņa vecuma jauniešiem var redzēt vakaros bezmērķīgi klaiņojam ielās. Tāpat tas ir ar jauniešu Juriu Skukinu. Atbilstoši vecumam viņa darba laiks saīsināts, laika pietiek, un tomēr skolā viņu redz pavisam reti, toties biežāk ierībušu. Pelnīti pārmetumi šeit jāsaņem fabriku partijas un komjaunatnes organizācijām, kuras gaužām vienalīdzīgi izturas pret jauno strādnieku mācīšanās. Sen bija laiks šos jauniešus pārliecināt, ka valdības lēmums par 6 stundu darba dienu jaunajiem strādniekiem nav domāts tam, lai viņi brīvo laiku pavadītu bezmērķīgi un nelietderīgi.

Līdzīgi tas ir ar Jāni Puciriusu. — Nevaru iemācīties, — ir vienīgā atbilde uz to, kāpēc pārtraucis mācīšanos. Tomēr var redzēt, ka Jānis pats tam netic.

Nepatīkamākais tas, ka tādu, kas pametuši mācības, fabrikā ir daudz. Un, lūk, te neatliekami savs vārds jāsaka kā partijas un komjaunatnes organizācijām, tā arī fabriku vadībai.

A. Liepa

ALTAJA NOVADĀ

Komunisti — organizējošs spēks

Attēlā: partijas organizācijas sekretars kolchozā b. A. D. Zveginčevs (pa labi) un piektās laukkopības brigādes uzskaitvedis agitators b. A. V. Oluškovs pārskata kārtējo „kaujas lapiņu”.

Černokovas rajona Kuibiševa vārdā nosauktais kolchozs viens no pirmiem pabeidza bagātās ražas novākšanu no 4 017 hektaru lielas platības, vidēji no hektara novācot 132 pudu, bet atsevišķos laukos pat 168 pudu labības. Kolchozs obligatā valsts piegādē un MTS naturmaksā nodeva 78 tūkstoš un pārdeva valstij 204 tūkstoš pudu labības. Ražas novākša-

nā lielu darbu veica partijas organizācija kolchozā ar pirmorganizācijas sekretaru b. A. D. Zveginčevu priekšgalā. Partijas sapulcē (organizācijā ir 42 komunisti) vispusīgi tika apspriests jautājums par komunistu uzdevumiem ražas novākšanā un labības piegādē valstij.

Pēc sapulces komunisti izvērsa plašu darbu. Komunisti daudz darīja, lai sagatavotu lauku apmetnes visās piecās laukkopības brigādēs. Lauku apmetnes tika mājīgi iekārtotas, ierīkoja sarkanos stūriņus, radio. Kolchoza sienas avīzē un „kaujas lapiņās” regulāri tika apgaismota ražas novākšanas un labības piegādes gaita. Socialistiskās sacensības rādītājos ik dienas tika parādīti brigāžu sacensības rezultāti.

Viss agitācijas masu darbs notika brigādēs. Šeit darbojās komunistu V. D. Kurejeva organizētā ceļojošā bibliotēka. Bieži komunisti nolasīja referātus un pārrunas. Ražas novākšanas dienās laukkopības brigādēs viesojās Maskavas un Barnaulas teātru trupas.

Saskaņotā partijas organizācijas vadība palīdzēja strauji celt darbu — katrs kolchoznieks un mehanizators

izstrādāja vismaz pusotras divas normas dienā. Neskatoties uz nelabvēlīgiem laika apstākļiem, kolchozs pirms termiņa izpildīja saistības ar valsti.

Biškopības paviljonā

Barnaulā organizēta pastāvīga novada lauksaimniecības izstāde. Izstādes paviljonā demonstrēti novada biškopības panākumi, kā arī biškopēju-pirmrindnieku sasniegumi.

Attēlā: biškopības jaunais paviljons.

PA LAIKRAKSTĀ IEVIETOTO MATERIALU PĒDĀM

Bridinājumi nav līdzējuši

Mūsu laikraksta šā gada 10. oktobra numurā bija ievietots kritisks raksts, kurā iedzīvotāji sūdzējās, ka pagalmā Ļeņina ielā 15 ir bedrains, dubļains, nav novākti būvgruži. Redakcija jau 10. oktobrī saņēma atbildi no 2. namu pārvaldes, kurā pārvaldnieks b. Krasts redakcijai ziņoja, ka Rūpniecības kombinātam iesniegts bridinājums līdz 15. oktobrim pagalmā izvest granti, novākt un nolidzināt būv-

gružus. Viņš ziņoja, ka arī kolchoza „Boļševiks” valdei iesniegts bridinājums novākt būvgružus pie veikala un ievest sētā granti. Kā tad ir šodien? Kolchoza „Boļševiks” valde vispār nav sadzirdējusi bridinājumu un nekā nedara, bet Rūpnieciskais tikai dažus vezumus granti izvedis un pagalmā maz ko labāks kļuvis. Biedram Krastam labo nodomu vajadzētu realizēt līdz galam.

Nolaidīgā pastniece atlaista no darba

Mūsu laikraksta šā gada 28. oktobra numurā bija ievietots raksts par kolchoza „Traktorists” pastnieci Veltu Dadziti. Tajā viņu kritizēja, ka pastu kolchozniekiem tā piegādā tikai divas reizes nedēļā.

Redakcija saņēmusi atbildi no kolchoza valdes priekšsēdētāja b. Leimaņa, kurā viņš ziņoja, ka par nolaidīgu uzdevuma izpildi pastniece no darba atlaista.

Lietderīgi izlietot katru kilogramu rupjās lopbarības

Šogad daudz agrāk nekā citos gados iestājies ziemas periods, bet Kables MTS zonas kolchozu lopu ar lopbarību nav nodrošināti labāk kā pagājušā gada ziemas periodā. Un, lūk, ja pagājušajā gadā ziemā caurmērā liellopam varēja izēdināt 4,2 kg siena, tad šogad tikai 3 kg siena un pārējos 5 kg sastāda salmi. Tas nozīmē, ka šī barība rūpīgi jā saglabā, pirms izēdināšanas attiecīgi jā sagatavo.

Kā tiek izlietota rupjā lopbarība, iestājoties ziemas periodam? Kaut gan loptiem ganību periods izbeidzas, novembra mēneša pirmajās dienās lopbarības izlietošanas plāni kolchozos pa mēnešiem un dienas devas šini laikā vēl nebija izstrādātas. Tādēļ nereti kopējas izēdināja loptiem visu, kas pagādājis un ko varēja dabūt. Piemēram, kolchoza „Kopdarbība” kopējas pat sienu no šķūņa ņēma bez mēra un svara, par ko neuztraucās kompleksās brigades brigadieris b. Gulbis. Kārļa Marksa vārdā nosauktajā kolchozā pat 13. novembrī vēl nezināja, cik šini ziemā būs iespējams izēdināt rupjās lopbarības dienā. Lopkopes maldina II kompleksās brigades brigadieris b. Bērziņš, kurš lopu novietnē „Tīdāls” slaucējām ir teicis, ka šogad sienu govīs vispār ne saņem, kaut gan patiesībā tā nebūs. Šeit vainojams lauksaimniecības speciālists b. Egļājs, kurš nav izstrādājis lopbarības izēdināšanas plānus. Tādēļ nav nejaušība, ka kopējas atsevišķās novietnēs loptiem izēdina graudos ienākušos zaiharību, bet citās — tikai ziemāju salmus un tie paši ir salauši, piemēram, lopu novietnē „Sirpi”.

Lai ieviestu kārtību, rupjā lopbarība ik mēnesi, salmi triju dienu laikā pēc nokulšanas jāpārņem un ar aktu jānodod glabāšanā atbildīgai personai. Visi šķūņi, kuros atrodas lopbarība, ir jāizslēdz.

Lauksaimniecības speciālistiem jāizstrādā lopbarības izēdināšanas mēneša plāni, atstājot rezerves fondu 15 — 30 t. Jānoteic dienas devas visām lopu sugām un grupām, kuras jāapstiprina valdes sēdē un jāizliek katrā lopu novietnē, lai zinātu ikviena kopēja.

Lopbarība jāizsniedz tikai uz lauksaimniecības arteļa valdes rīkojuma pamata un ar svaru.

Tikai rūpīgi, plānveidīgi un sagatavotā veidā izlietojot esošās rupjās lopbarības krājumus, nodrošināsim lopu sekmīgu ziemošanu.

A. Oskalne,
Kables MTS galvenā zootehniķe

Nostiprināt kolchozu nedalāmos fondus

Kolchozu nedalāmiem fondiem ir viena no galvenajām lomām sabiedriskās saimniecības attīstībā un nostiprināšanā. Ar nedalāmo fondu paplašināšanu pavairo kolchoza īpašumu. Tāpat ar nedalāmo fondu palīdzību tiek atjaunoti nolietotie arteļa ražošanas līdzekļi. Ražošanas līdzekļu nozīme kolchozu saimniecībā ir ļoti liela. Tas kolchozs, kurš labi nodrošināts ar mašīnām un pārējo lauksaimniecības tehniku, loptiem un nepieciešamām ēkām, var pilnīgāk izmantot piestiprināto zemi, līdz ar to ceļot savus ienākumus.

Jau pagājuši vairāki gadi kopš noorganizētas kolektīvās saimniecības. Šajā laikā katram kolchoza priekšsēdētājam vajadzēja izprast nedalāmo fondu nozīmi kolchozu celtniecībā. Par nožēlošanu tas nav noticis lielākā daļā mūsu rajona kolchozos. Pie kolchoza Statutu neievērotājiem, sakarā ar nedalāmo fondu iemaksām, var pieskaitīt pusi no rajona kolchozu priekšsēdētājiem. Iemaksas par 1955. gadu nav nokārtojuši lauksaimniecības arteļi „Abava”, „Padomju Latvija”, „Proletarietis”, „Kopdarbība”, „Sarkanais karogs”, „Uzvaras karogs”. Visi minē-

tie kolchozi arī par 1956. gadu nedalāmā fondā nav iemaksājuši ne rubli, kur „Uzvaras karogam” vajadzēja iemaksāt 64 tūkstoš rubļus, „Sarkanam karogam” — 42 tūkstoš rubļus, „Kopdarbībai” — 25 tūkstoš rubļus. Slikti iemaksas par šo gadu kārto kolchozi: Ždanova vārdā nosauktais, „Uzvara”, Molotova vārdā nosauktais. Šiem kolchoziem ieteicams ņemt priekšzīmi no kolchoza „Boļševiks”, kurš par pagājušo gadu iemaksājis visu neiemaksāto summu 81.410 rubļi. un šogad 36.200 rubļi. Labi kārto iemaksas nedalāmā fondā kolchozi „Traktorists”, Raiņa vārdā nosauktais, Lisenko vārdā nosauktais, Leņina vārdā nosauktais un „Čiņa”. Kolchozi, kuri nokārtojuši iemaksas nedalāmā fondā, saņem istermiņa un ilgtermiņa aizdevumus kapitālai būvniecībai.

Mūsu rajonā šogad kolchozi veic plašus kapitālās būvniecības, elektrifikācijas un meliorācijas darbus, kur liela daļa tiek ieguldīti valsts kredīti. Kredītu saņem tie kolchozi, kuri savlaicīgi nokārto iemaksas nedalāmos fondos un dzēs termiņos paredzētos aizdevumus. Tā kolchozs „Boļševiks” nodos ekspluatācijā

cūku kūti, kuras būvniecībai saņemts kredīts 100 tūkstoš rubļi, pabeigis kolchoza elektrificēšanu, izmantojot kredītu. Efektīvi izlietojis aizdevumus lauksaimniecības arteļi „Traktorists”, kurš šogad elektrificējis kolchozu ar valsts kredīta palīdzību.

Turpretim ir kolchozi, kuriem izsniegtais aizdevums netiek izmantots efektīvi. Tā kolchozi „Aktivists”, „Proletarietis”, Kārļa Marksa vārdā nosauktais, „Brīvība”, „Brīvais ceļš” uzsāka būvēt lopkopības ēkas, bet neviens no tiem tās šogad nenodos ekspluatācijā. Līdz ar to rodas tā saucamā līdzekļu iesaldēšana. Šie trūkumi ir jānovērš un 1957. gadā bankai nāksies šiem kolchoziem kredītu piešķirt aprobežoti vai nemaz.

No visa minētā redzam, kādas priekšrocības ir tiem kolchoziem, kuri savlaicīgi kārto nedalāmo fondu iemaksas un efektīvi izmanto valsts kredītu. Tas jāņem vērā visiem mūsu rajona kolchozu priekšsēdētājiem, bet revīzijas komisijām jāseko, lai tiktu ievēroti Lauksaimniecības arteļu statuti iemaksu kārtošanā nedalāmajos fondos.

A. Gudrups,
PSRS Lauksaimniecības bankas
Kuldīgas nodaļas pārvaldnieks

Mūsu sirdis ir kopā ar egiptiešu tautu

Plašs mītiņš notika Daugavpils lokomotīvu un vagonu remontu rūpnīcā. Runādams mītiņā Lielā Tēvijas kara dalībnieks b. Ziņevičs sacīja:

— Viss mūsu plašais kolektīvs kategoriski nosoda bruņoto agresiju pret Egiptes Republiku un prasa, lai Anglijas, Francijas un Izraelas agresori aizvāktos no Egiptes. Mūsu sirdis ir kopā ar brīvību mīlošo egiptiešu tautu.

Mītiņā, kas notika elektrosinstrumentu rūpnīcā, runāja darbgaldu iestādītājs komjaunietis Tomaševskis. Viņš sacīja:

— Kaut gan Egipte ir tālu no mums, tās liktenis mums tomēr nav vienaldzīgs. Nosodīdami imperialistiskos kolonizatorus, mēs prasām nekavējoties izvest visu ārvalstu karaspēku no egiptiešu teritorijas.

Savos mītiņos pieņemtajās rezolūcijās pilsētas darbaļaudis apliecina dziļas simpatijas egiptiešu tautai un prasa bargi sodīt tos, kas vainīgi agresijā. Uzņēmumu kolektīvi apņemas papildus nostrādāt 2 stundas par labu egiptiešu tautas palīdzības fondam.

(LTA)

Avanss kolchozniekiem

Lauksaimniecības arteļa „Čiņa” valde, lai sekmētusabiedriskās saimniecības attīstību, stingri ievēro kolchoznieku materiālās ieinteresētības principu. Arteļa biedrus avansē pa ceturkšņiem, par katru izstrādes dienu izsniedzot 2,5 rubļus. Tāpat kolchozniekiem par katru izstrādes dienu līdz 1. jūlijam izsniedza 800 gramus labības.

Šinis dienas kolchozniekiem izsniedza avansā naudu par trešajā ceturksnī izpelnītajām izstrādes dienām. Avansēšana kolchozniekus darbā ieinteresējusi un daudziem šogad liels izstrādes dienu skaits. Krievu sumu avansā pēdējā ceturksnī saņēma kolchoznieks Bronislavs Mičņevičs, kurš piedalījies gan skābarības sagatavošanā, gan strādājis par sedlinieku, gan arī veicis citus darbus. Viņš avansā šogad saņēmis 1950 rubļus un lielāku daudzumu graudu. Citi strādājis arī laukopis Eduards Petrovskis, kuram pēdējā ceturksnī vien ir 175 izstrādes dienas, bet visā gadā — 465 izstrādes dienas. Viņš šogad avansā saņēmis 1162 rubļus un labību. 2752 rubļus un 674 kg labības šogad avansā saņēmusi Berķu ģimene, kuras locekļi — Jēkabs Berķis strādā meliorācijā, Katrīna Berķe kopj zirgus, bet Irma strādā par slaucēju. Vairāk kā 1500 rubļus saņēmuši kolchoznieks Ādams Gotfrīdsons, slaucēja Cecilija Jansone un citi.

Ieinteresētību lauku darbos kolchozniekos ievērojami cēlušies noteiktās papildus apmaksas. Tā siena un labības novākšanā atsevišķos darbos kolchozā noteikta papildus apmaksa 5 rubļi par katru izstrādes dienu.

M. Roga

PAŠDARBĪBAS KOLEKTĪVIEM

PATIESĪBĀ BŪS TĀ

Pirmais. Mēs tālīn sāksim savu uzstāšanos, bet pirms tās gribu jums atgādināt, lūk, par ko. Rīt pulksten desmitos sapulce un mums katrā ziņā tur jābūt. Jūs neaizmirsīsit?

Otrais. Kā tad es varu aizmirst, ja pats gribu uzstāties šajā sapulcē par kādu sasāpējušu jautājumu.

Pirmais. Par kādu?

Otrais. Es gribu kritizēt veselu rindu personu, kas nokļušas draugu attiecību gūstā. Šīs attiecības taču traucē darbu, saprotiet, principiālu kritiku, šo attiecību dēļ vairums personu nospēj nekārtības, kas radušās pie mums darbā. Cik ilgi mēs cietīsim šādu stāvokli? Cik ilgi mēs...

Pirmais. Pagaidiet, pagaidiet, bet par ko konkrēti jūs gatavojaties runāt?

Otrais. Nu, man te ir gatavs vesels saraksts (attīn līdru vīstokli). Lūk, skatieties, piemēram, brālī Kukuškins. Jūs viņus pazīstat?

Pirmais. Protams.

Otrais. Tad, lūk, Kukuškins vecākais taču zina, ka Kukuškins jaunākais nokaš darbu. Un kāpēc klusē, jā-jautā? Baidās sabojāt draugu attiecības. Es sapulcē tā arī teikšu: „Kaunies, biedri Kukuškin vecākais!”

Pirmais. Kurš no viņiem vecākais?

Otrais. Koja.

Pirmais. Ar kuru jūs bijāt kopā atpūtas namā?

Otrais. Jā, jā... Hm, tiešām bijām... Tāds lāga puisis, mil kompaniju... Mēs ar viņu gājām kopā zvejot, spēlējām volejbolu... (Domā, pēc tam izšķīries) Dodiet zīmuli! (Izstribo no saraksta) Un vispār nav obligāti tieši par viņu jārunā (ieska-tās sarakstā). Kuročkins arī zināja, ka

V. Bachnovs un J. Kostjukovskis

Kukuškins jaunākais kava darbu. Zināja, bet klusēja. Un kāpēc klusēja? Baidās sabojāt draugu attiecības. Un tā arī es teikšu: „Vai tev nav kauna, biedri Kuročkin, draugu attiecības stādīt augstāk par darbu!”

Pirmais. Jā, jā, pareizi. Jūs ar viņu, lēkas, esiet kaimiņi?

Otrais. Nu kā tad! Par to man tikai nospļauties, ka mēs kaimiņi! Ja viņš arreiz nav principiāls cīločs...

Pirmais. Bet man līkās, ka viņš ir ļoti principiāls. Lūk, es vakar ar viņu satikos, tad arī viņš objektīvi izteicās par jums. (Pētoši) Saka, ka jūs esot ļoti talantīgs cīločs.

Otrais. Nu un tad? Lai jau runā. Lai runā, ka es esmu talantīgs. Redz ko... runā, talantīgs. Un tā arī sacīja?

Pirmais. Tā arī sacīja.

Otrais. Dodiet zīmuli! (Izstribo no saraksta) Nu lai jau. Bet es tā kā tā sacīšu: „Kaunies, mans dārgais biedri Kuročkin.” Kad kopā dzersim tēju, tad arī pateikšu.

Pirmais. Kur tad jūs ar viņu dzersāt tēju? Sapulcē?

Otrais. Nē, kādēļ visu priekšā cīloču apkaunot? Ielāgšu mājās — mēs taču ar viņu esam kaimiņi — un pateikšu. Bet sapulcē pakritizēšu Zaicevu. Ja jau kāds ir nonācis draugu attiecību gūstā, tad tas ir Zaicevs.

Pirmais. Pareizi, tikai aiz draugu attiecībām viņš palīdzēja jums māsai teikartoties institūtā.

Otrais. (Atceroties) Jā, jā, tiešām palīdzēja...

Pirmais. To visi zina.

Otrais. (Priecīgi) Visi? Un tas arī labi, tadā gadījumā runāt par viņu nevajag! Dodiet zīmuli!

(Izstribo no saraksta) Ez labāk sapulcē uzdošu sutu Stepanovam.

Pirmais. Pareizi, pareizi, runājiet par viņu. Tas būs vēl vairāk principiāls no jūsu pusēs, tādēļ ka jūs slēvās draudzēties.

Otrais. Ko?... (Nolēmis) Dodiet zīmuli. Lai tad ar draudzejas. (Izstribo no saraksta) Iznāk, ka nav par ko runāt? Ko?

Pirmais. Nu neuzstāties.

Otrais. Ja neuzstāšos — sacīs, apklusis ievērojot draugu attiecības. Par ko lai runā? Nu ir negals! Tomēr droši vien ir par ko runāt?

Pirmais. Protams, ka ir. Runājiet par sevi.

Otrais. Par sevi?!!

Pirmais. Jā, jā, tieši par sevi.

Es nupat speciāli jūs pārbaudīju. Un vēlreiz pārliecinājos, ka jūs stingrā veidā izvēlaties kritizēt savus draugus.

Otrais. Un jau sen jūs to pie manis pamatījāt?

Pirmais. Tik ilgi kopš jūs pazīstat — piecus gadus.

Otrais. Tātad piecus gadus es baidījos kritizēt savus biedrus darbā?

Pirmais. Jā.

Otrais. Un jūs par mani to zinājāt piecus gadus?

Pirmais. Jā.

Otrais. (Priecīgi) Liels palīdz.

Pirmais. Par ko?

Otrais. Es jums ļoti pateicos!

Pirmais. Par ko tad isti?

Otrais. Par to, ka jūs man pasacījāt, kurš pie mums klusē sakarā ar draugu attiecībām. Par to, ka es tagad zinu, kuru vajag kritizēt.

Pirmais. Kuru tad?

Otrais. Jūs, tieši, jūs! Piecus gadus par mani to zinājāt un klusējāt. Bet kāpēc klusējāt? Sakarā ar draugu attiecībām! Kaunaties, biedri Petrovi!

Kad ziema klauvē pie durvīm

Par gatavošanos sporta sezonai ziemā gan runāts Fiziskās kultūras un sporta komitejā, sporta biedrībās „Daugava” un „Vārpa”, bet kā saka — „vezums nekust ne no vietas”.

Pēdējos gados slidotāji un hokejisti ļoti izjuta slidotavas trūkumu. Hokeja laukumam gan ziemas vidū uzlēja, šim nolūkam izlietoja vairākus tūkstošus rubļu, tomēr masu slidotavas ierīkošana palika vieniņi uz papīra.

Šogad stāvoklis nav labāks. Pagājušajā gadā ievilkta ūdens vadā ir radies bojājums un tas nestrādā.

Jāpauzē BASB „Daugava” pilsētas padomes priekšsēdētājam b. Āboliņam, kura atbildībā ir hokeja laukuma sagatavošana, kad beidzot viņš domā no tukšās plāpšanas pāriet pie darba?

Pēdējais laiks arī rajona fiziskās kultūras un sporta komitejas priekšsēdētājam b. Smidrovskai kopā ar sporta biedrību „Daugava” un „Vārpa” priekšsēdētājiem b. Āboliņu un Krauzi un pilsētas izpildu komiteju atrisināt jautājumu par slidotavas ierīkošanu.

Pagājušajā ziemā republikas mērogā — gan skolu jaunatnes meistarsacīkstēs, gan BASB „Daugava” Centrālās Padomes ziemas spartakiādē ļoti vājus rezultātus uzrādīja mūsu rajona distanču slēpotāji. Tas bija arī saprotams, jo šis viens no svarīgākajiem ziemas sporta veidiem bija atstāts pilnīgi novārtā. Regulārus treniņus nerīkoja ne tik vien fizikālās kolektīvu slēpošanas sekcijas, pat vairāki rajona un „Daugava” teritorialās padomes izlases komandas dalībnieki uzkāpa uz slēpēm vienīgi tad, kad bija jāpiedalās sacensībās.

Šogad rajonā strādā divi fizikālās darbinieki: FK un SK priekšsēdētāja b. Smidrovskā un Bērnu sporta skolas direktors b. Lagzdīns, kuri beiguši Latvijas Valsts fiziskās kultūras institutu un tānī tieši specializējušies slēpošanā. Ne pie rajona FK un SK, ne arī pie sporta biedrībām

nav organizētas slēpošanas sekcijas, lai gan vairums rajonos jau pirms pāris mēnešiem uzsākti slēpotāju treniņi.

Laikus jānosprauž sacensībām paredzētās slēpošanas trases, kuras smaguma ziņā kaut cik atbilstu trasēm, uz kurām notiek republikas mēroga sacensības. Šinī ziņā labu mācību devu pagājušajā ziemā, kad vairāki slēpotāji vietējās sacīkstēs uzrādīja pirmajai sporta klasei atbilstošus rezultātus, turpreti, aizbraucot uz republikas skolu jaunatnes meistarsacīkstēm Rīgā, pat nespēja sasniegt III sporta klasei atbilstošus rezultātus. Tas izskaidrojams ar mūsu ļoti vieglajām sacensību trasēm, kur nav stāvu nobraucien, ne pagriezienu, tāpat nav kāpu.

Tālāk par sporta inventāru. BASB „Daugavas” rīcībā ir ap 30 pāru slēpju, bet tikai dažādi pāri nolietoti slēpju zābaku. Arī slidas un hokeja koki ir tik daudz, ka var apgādāt divas komandas.

Ar sporta inventāru neapmierinoši apgādāti arī Mežsaimniecības, Tūku fabrikas, valsts iestāžu darbinieku apvienības un vēl vairāki citi rajona fizikālās kolektīvi.

Fizikālās kolektīvu padomēm nekavējoties jāatrisina sporta inventāra jautājums. Tām jāizstrādā sīks ziemas darba plāns, paredzot tajā dažādu ziemas sporta sacensību sarīkošanu rūpnīcās un uzņēmumos, skolās un kolchozos.

Ziemas sporta sezonai svarīgi uzdevumi jāatrisina arī komjaunatnes organizācijām. Tām jāapspriež visi paredzamie pasākumi, jāpalīdz organizēt gatavošanās darbi un jāpanāk, lai visi komjaunieši kļūtu par aktīviem fizikālās kolektīvu biedriem.

Ziema jau klauvē pie durvīm. Labi gatavot sporta bāzes, iegādāties nepieciešamo inventāru, aktivizēt ziemas sporta sekciju darbu — tas ir visu mūsu sporta, apvienību un komjaunatnes organizāciju neatliekamais uzdevums.

V. Ziemelis

Aiz robežas

Angļu un franču agresoru zvērīgā rīcība

Eģiptes valdība atvēlējusi 50 miljonus mārciņu, lai steidzami sniegtu palīdzību Portsaidas iedzīvotājiem, kas cietuši no Anglijas, Francijas un Izraēlas agresijas.

Kā ziņo personas, kas ieradušās no Portsaidas, veseli šīs pilsētas kvartāli pārvērti par gruvešu kaudzēm. Sevišķi cietusi bieži apdzīvotā Portsaidas rietumu daļa, kas nīkni bombardēta no gaisa unko apšaudījuši franču karakuģi. Ir ļoti daudz upuru civiliedzīvotājos, it īpaši sieviešu un bērnu vidū.

Brālīga palīdzība ungaru tautai

Mūsu zemes darbaļaudis ļoti atsaucīgi uzņēmuši Padomju Valdības lēmumu par brālīgas palīdzības sniegšanu Ungarijas darbaļaudim.

Odesas dzirnavu kombināta kolektīvs nosūtījis uz Ungariju 2800 tonnas kviešu milu. Makaronu fabrika nosūtījusi 10 vagonus makaronu izstrādājumu un pašlaik gatavojas sūtīšanai vēl 8 vagonus produkcijas. Vagonu ar savu produkciju uz Ungariju nosūtījusi arī Odesas tējas iesaiņošanas fabrika.

Palīdzība Portsaidas iedzīvotājiem

Vairāk nekā 10 tūkstoši Portsaidas bēgļu ieradusies Damljetā un citās Dakalijas provinces pilsētās. Eģiptes sociālo lietu ministrija un Eģiptes Sarkanā Pusmēness biedrība veic steidzamus pasākumus, lai organizētu bēgļu ēdināšanu, kā arī apgādātu viņus ar apģērbu un medicamentiem.

Eģiptes Sarkanā Pusmēness biedrības misija nogādājusi Portsaidā medikamentus un iekārtu vietējām slimnīcām. Misijas pārstāvji apmeklējuši ievainotos, kas atrodas slimnīcās.

(TASS)

AIZRĀDĪJUMS

Pilsoņi, kuri vēlas iegūt motocikla un šofera — amatiera tiesības, var pieteikties leM Kuldīgas rajona milicijas daļā pie dežuranta līdz 1956. gada 30. novembrim katru dienu no plkst. 9 līdz plkst. 19.

Diena, kad notiks pārbaudījumi, tiks paziņota papildus. Pēc pārbaudījumu izturēšanas

vajadzīgi sekojoši dokumenti:

1. Pase.
2. Izziņa par veselības stāvokli.
3. 2 fotokartīņas (pasu izmērā).
4. Valsts bankas kvīts par rub. 15 — (par valsts vienreizējās nodevas iemaksāšanu par pārbaudījumu pieņemšanu.)

Valentīns Ovečkins

GRŪTAIS PAVASARIS

(35. turpinājums)

Bet jūs labāk par mani zināt: ko sēst, to plausi. Ja kolchozs sēju līgāzīs, viss saimniecības gads pagalam. Tad vēl uz vienu gadu atēšim laudis bez ražas, bez naudas. Nācās braukt uz turieni pašam. Un tas, ko es tur uz vietas ieraudzīju, ko dzirdēju no kolchozniekiem, par ko pārliecinājos pašā acīm — tas jau bija pēdējais pilnens. Tur es, piedodiet, aizmirsu par savu stāvokli, pieteik val nepriteļu manu direktora tiesību, lai sasauktu tādu sapulci, tur es rīkojos vienkārši kā komunisti.

— Vienkārši kā komunisti! — Hal! — Masļņikovs turpināja trīcināt slenas smagiem soļiem. — Val jūs arī saprotāt, ka jūs tur gandrīz val partijas tīrīšanu iztīrījāt? Kur, kādās instrukcijās ir rakstīts, ka atklātā partijas sapulcē liktu apspriest jautājumu par komunistu izslēgšanu no partijas rindām?... — Viņiem tur bezpartejiskie pat

sapulcē balsojuši, — Holodovs pieņemina. — Protokolā ierakstīts. — Pat balsojuši? Vēl labāk! Vecs partijas biedrs, nezin kā partijas statusus, kurā sastāv!

Dolgušins piecēlās, piegāja pie loga, atvēra to — kabinetā bija smagīgi un stipri piesmēķēts, — atmosfēra sabiezēja gan tā, gan tā, apsēdās uz palodzes.

— Ja esmu kļūdījies formas ziņā, val tad tiešām, Dimitrij Nikolajevič, jūs pavisam neinteresē lietās būtība? Kādēļ jūs sākat no formas, bet ne no galvenā, kas bija kolchozā un kas plespieda mani uz šādu rīcību?

Val tad jūs varat neplekrist tam, ka tos nelielus ar kaunu vajadzēja padzīt no partijas? Zagļus, spekulantus, dzērājus? Pasreļ tur, šajās dienās pēc sanāksmes, atklājies vēl daudz jauna. Cilvēkiem atraišījās mēles. Laidis sākuši runāt par visu nebaizdamies. Jau ir zināms, kas teju kūti nosvīlināja. Lieta beigsies ar tiesu veselai ļaudim bandai...

Bet es domāju, ka arī pēc formas viss bija izdarīts pareizi. Tas, kas mēs izskatījām tādu jautājumu partijas atklātajā sapulcē — tieši tas jau palīdzēja lenest tur svaiņas vēsmas. Ko tad, jūs baidāties graut partijas autoritāti? Bet taču partijas spēks un autoritāte ir viņas sakaros ar tautu! Kad mēs atklāti runājam par savām kļūdām un sasāpējušiem jautājumiem, cilvēku acu priekšā notīrāties no visāda draņķa — tas taču tikai paceļ tautas ticību partijai.

— Varbūt, lai nostiprinātu saites ar tautu, arī plenumus un partijas konferences lētišķi noturēt atklāti?

Jā, jā! — Medvedjevs pievienojās. — Vispār izkautēt partiju masā! No šejienes tikai viens solis līdz likvidatorismam!

Dolgušins juta, ka viņa vārds

KINO

«Vēlna loks»

Filmas saturs atbilst vēsturiskai īstenībai. Tas stāsta par notikumiem Vācijā 1933. gadā. Ar Rūras magnātu, angļu un amerikāņu monopolistu palīdzību varas Vācijā nākušā fašisti ar pusprātīgo Hitleru priekšgalā. Vācijas strādnieku šķira nespēj organizēt pretoties fašistiskajiem grantiņu rikotājiem, tā ir sašķelta. No visām partijām tikai Vācijas komunistiskā partija aicina uz nesamierināmu cīņu pret reakciju un karu. Pret komunistiem tad arī vispirma kārtā vērsās hitleriešu trieciens.

Ļoti daudz cilvēku pašā Vācijā nespēj aptvert radušos situāciju. To skatītā filmā redzam socialdemokrātu līderi, reichstaga deputātu Līringu. Brānkrēkli jau aplaista ar benzīnu deputātu krēslus reichstaga sēžu zālē, kad viņš vēl savai sievai lēlās:

— Jā, mēs apzināti pielaidām Hitleru pie varas. Lai parāda, kam viņš der!

Hitlers arī nevilcinās parādīt pašam Līringam, kam fašisms der. Tajā pašā naktī SA vīri ielaužas Līringa dzīvoklī. Deputāta izbrīnam un sašutumam nav robežu. Kur tad paliek konstitūcija? Pilsoņa tiesības? — Nabadziņš, viņš nesaprot, ka Vācija jau kļūst par totalitāru valsti, kurā nacionālistu „firenu” griba stāvēt pāri visiem likumiem. Līringu spīdzina tik ilgi, līdz viņš paraksta priekšā nolikto protokolu... Fašisti gan neprasa, lai viņš uzņemtos uz sevis reichstaga dedzināšanu, viņiem pietiek ar Līringa „atzišanos”, ka viņš dienu pirms ugunsgrēka redzējis komunistiskās partijas deputātu sarunājošies ar vienu no šķietami dedzinātajiem.

Cilvēks, kas iznesa šīs tīniskās cīņas gāveno smagumu uz saviem pleciem, bija Georgijs Dimitrovs, ko filmā ļoti labi tēlo vācu aktieris Johans Brokmans. Fiziski Dimitrovs ir izolēts — tiesas zālē viņš ierodas no vieninieka kameras un uz turieni viņu pēc sēdes atkal aizved. Bet nekāds vēlna loks nespēj viņu izolēt morālā ziņā, nespēj pārraut saites, kas viņu — komunistu — vieno ar miljoniem cīnītāju pret fašismu un karu visā pasaule. Dimitrovs lieliski saprot procesa politisko nozīmi, viņam skaidrs fašistiskās provokācijas mērķis, viņš jūt sevī cīnītāju, ko apstākļi izotrijūši šķiru cīņas ugunsposīcijās, pievērstos progresīvo cilvēces skatienus, jūt socialisma zemes — Padomju Savienības dedzīgo atbalstu.

Filmu «Vēlna loks» redzēsīm kinoteātri „Komjaunieši” no 19.—20. novembrim.

Iekrīt it kā vatē, bet tomēr turpināja runāt.

— Pierādīšu, kur vien vajadzēs, ka arī ar Bivalču rikojamies pareizi. Tādos gadījumos jautājumam nedrīkst pieļaut formāli. Sak, cilvēks tikai nesens atsūtiņus par priekšsēdētāju, kā lai viņu noņem un, vēl vairāk, izslēdz no partijas? Nu, bet ja ar viņu sūtīšanu patiesi esam kļūdījušies? Ko tad, val ļaudim mūžīgi cīst šīs kļūdas sekas? Nesens aizsūtīts, jā, bet jau paspējis sevi parādīt visā savā pievilcībā. Nav nekādas vajadzības viņu vērot vēl trīs gadus. Cilvēks arī vienā dienā var atklāt savus dvēseles noslēpumus — grūtos apstākļos. Ka glēvulis val pārbēdzējs frontē. Nomet šauteni, paceļ rokas — un viss uzreiz skaidrs.

— Es domāju, biedri Dolgušin, — Masļņikovs viņu pārtrauca, — tomēr vajadzēs jūs ar visu šo lietu atvest uz apgabala komitejas biroju.

— Kādēļ tad «atvest»? Pazvaniet — pats aizbraukšu.

— No rajona komitejas jūs, cik redzams, nepavisam nebaudāties, Droši vien, te vēl atsaucas jūsu

leprīkšējie Maskavas laika darba lauka mērogi. Bet jums arī apgabala komitejai uzspļaut! Jūs pat esat aizmirsis, ka kolchozu priekšsēdētāji ir apgabala nomenklaturā! — Ech, Dimitrij Nikolajevič! Ja jūs toreiz ar mani „Ausmā” būtu pastaigājies pa fermām, brigādēm parunājis ar kolchozniekiem, pasēdējis tajā sapulcē, arī jūs būtu aizmirsis, kādā nomenklaturā skaitās Bivalčs!...

Dolgušinam pēkšņi kļuva nelzturami sāpīgi par sevi, par tām labajām, gašajām jūtām, ar kādām viņš brauca no Maskavas uz pastāvīgu darbu laukos, par to pagaidām vēl nedaudzo, ko viņš bija paspējis paveikt MTS un kolchozos.

— Ir gan jums izteicēni, biedri Masļņikov!... viņš teica ar rūgtu smaidu. — «Atvest uz biroju». Par kaut kādu biedēkli pārvērsat apgabala komitejas biroju! Bet man tieši gribētos atbraukt uz apgabala komiteju kā uz dzimto māju pēc padoma, palīdzības, siltā, uzmundrinošā vārda...

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms